

Slovenski avtorji so v zborniku objavili še naslednje članke: Slovenske otroške ljudske pesmi (M. Jamar-Legat), Socialni, zgodovinski in etični motivi v Bevkovih mladinskih povestih (J. Šifrer), Trije osrednji motivi v mladinskih delih Kristine Brenkove, Branke Jurca in Ele Peroci (M. Svetina); bibliografijo knjižnih izdaj omenjenih pisateljic je sestavila Darja Kramberger).

Od drugih jugoslovanskih avtorjev so v zborniku sodelovali Voja Marjanović (Mladinska knjiga v družini), Muris Idrizović (Socialna tematika v književnem delu Aleksa Milica), Zorica Turjačanin (Vojna proza Mata Lovraka), informacijski del zbornika pa prinaša poleg že omenjene bibliografije še zapis o prevajalki Irini Makarovski (V. Bohanec) in zapis o mladinski knjigi v Bosni in Hercegovini (Muris Idrizović).

Zbornik so izdali Pionirska knjižnica Mariborske knjižnice, Pedagoška akademija Maribor in festival Kurirček. Uredila ga je s sodelovanjem uredniškega odbora Darja Kramberger.

Delo zapolnjuje vrzel v domači strokovni literaturi, in to na področju, ki je še zelo neraziskano. Zato je toliko bolj dragoceno.

Berta Golob

Boža Pleničar: Mladi svet. 1951 do 1958. — Otrok in družina. 1959 do 1971. Bibliografsko kazalo. Ljubljana, Mladinska knjiga 1972. 248 str. 80.

Na pobudo Mladinske knjige je Boža Pleničar, bibliografka v Narodni in univerzitetni knjižnici, sestavila bibliografsko kazalo za dvajset letnikov enotne revije Mladi svet, ki se je v nadaljevanju preimenovala v revijo Otrok in družina.

Knjiga je izšla v prikupni zunanji obliki: format je ličen, tisk

čist in lep, razvrstitev besedila jasna in knjigo poživljajo ilustracije, to so barvne priloge posameznih platnic ter črno bele priloge raznih fotografij, ki so v reviji pojasnjevale besedilo.

Bibliografija ima tri oddelke: V prvem je popisani vsak letnik kot samostojna bibliografska enota od I/1951 do XXI/1971. Običajnim podatkom je dodana naklada vsakega letnika, iz česar vidimo, kako je naraščala iz letnika v letnik od začetnih 5000 do 20.000 zadnjega letnika, kar kaže na potrebnost in priljubljenost revije.

Drugi oddelek obsega pregled čez 4058 revijalnih prispevkov ali člankov, razvrščenih v 27 glavnih skupin, s podrobnejšo razčlenitvijo pa se je nabralo kar 125 podskupin, kakršne predvideva univerzalna decimalna klasifikacija. Naziv skupin je opremljen z UDK vrstilci, kar je namenjeno predvsem tujim uporabnikom bibliografije.

Podnaslov lista opredeljuje njegovo poglobitveno vsebino: Revija za družinsko in družbeno vzgojo. Res prevladujejo članki s področja vzgoje, izobraževanja in socialnega skrbstva, podani v poljudno znanstveni obliki. A ravno take vrste gradivo je za klasifikatorja lahko zelo trd oreh: gradivo si je po vsebini zelo sorodno in posamezni prispevek je lahko večpomenski. Kakšne preglavice je avtorica z njim imela in kako je težave reševala, o tem Pleničarjeva v svojem bibliografskem uvodu jedrnatoporoča. Vsem težavam nakljub je njena razvrstitev prispevkov v to ali ono skupino pravilna, zanesljiva in dosledna, za kar ji gre še posebno priznanje.

Vseskozi je uporabljeno abecedno urejanje tako avtorskih kot anonimnih člankov v vsaki skupini znova. Na tem mestu je vredno poudariti še tole: Ker je vsebina revije taka, da se prilaga ženski naravi, nas ne čudi, da pre-

vladujejo avtorice tako na razvejanih strokovnih področjih kot tudi v leposlovju.

Tretji oddelek sestavljajo tri kazala. V imensko kazalo so vključeni vsi, ki so k besedilu in okrasu kaj prispevali: pisatelji, prevajalci, prireditelji, uredniki, ilustratorji, opremljevalci in fotografi. — Predmetno imensko kazalo kaže na osebe, o katerih prispevki poročajo. — Abecedno kazalo strok pa ponazarja krog, v katerem se je zanimanje in obveščanje revije gibalo.

Predgovore k bibliografiji so napisali: direktor založbe Mladinska knjiga in glavni urednik Ivan Potrč; Vladimir Cvetko, Zima Vrščaj, Ela Peroci, Brane Vesel, Branka Jurca, Neža Maurer in Olga Vipotnik, vsi iz uredništva revije. Vsi poudarjajo svojo odločno zavzetost, da bi revija pomagala staršem, poklicnim vzgojiteljem ter socialnim in družbenim delavcem pri oblikovanju in zdravi rasti mladih generacij v novega, srečnega in plemenitega človeka; da bi bila družbena vest budna glede na dolžnosti naše družbe do družine in otroka, da bi bila revija resničen odsev današnjega dne; da bi z vsako številko živeli tisti trenutek, ki ga je živela naša družina in naša družba ter da bi prišla vsaka številka aktualna bralcem v roke.

O tako zastavljenih nalogah revije govorijo tudi kratki povzetki v srbohrvaščini, angleščini, francoščini in nemščini.

A ravno bibliografija je potrdilo, da je revija skozi dvajset let izpolnjevala svojo nalogo; je pregled opravljenega dela in vpogled vanj; je po besedah Ivana Potrča mala enciklopedija iz svojega področja; je zanesljivo pomagalo tistim, ki bodo z njeno pomočjo izpopolnjevali svoje biografske, bibliografske in strokovno zgodovinske podatke in bo preprečila, da bi ostalo marsikaj skrito, prezrto in pozabljeno. *Štefka Bulovec*

Primož Simoniti: Bibliografija filozofskih tekstov (:rokopisov in tiskov:) na Slovenskem do leta 1800. Ljubljana, (Inštitut za sociologijo in filozofijo pri Univerzi v Ljubljani) 1971. (II) + VII + 70 + (II) str. 80: (Serija A. Št. 3.)

Delo je zamišljeno kot dopolnilo bibliografiji Franca Verbinca »Filozofski tokovi na Slovenskem« za čas od 12. stoletja do leta 1800 (zadnji zapis je iz leta 1794), torej za dobo celih sedemsto let. Bibliografija obsega 374 + 3 številke, torej 377 del, kar se zdi na prvi pogled kaj majhno število za tako dolgo obdobje; toda če pomislimo na takratne kulturne, pa tudi politične razmere na današnjem slovenskem ozemlju, se nam ta številka pokaže v povsem drugi luči: iskreno lahko občudujemo avtorjevo marljivost in razgledanost. Zato je delo gotovo dragocen prispevek naši filozofski znanosti, pa tudi ne preobsežni vrsti naših strokovnih bibliografij. Vendar pa je nepoznavalcu filozofije težko poročati o takem delu, zato se moram omejiti samo na nekaj bibliografskih pripomb.

Delo je razdeljeno v uvod (str. I—VII), ki obsega napotila za bibliografijo (tj. kriterije pri izboru in popisno shemo), seznam kratic, seznam knjižnic, v katerih je avtor iskal (in našel) gradivo, ter seznam virov, iz katerih je črpal podatke o delih, ki jih ni mogel opisati de visu; sledi bibliografski opis, ki je razdeljen v popis rokopisov (str. 1—24) in obsega 145 bibliografskih števil, ter v popis tiskov (str. 25—59) z 232 bibliografskimi številkami (146—374 + 3 dostavki); na koncu je imensko kazalo (str. 61—70), v katerem sta združeni avtorsko imensko in avtorsko stvarno kazalo.

Enote v bibliografskem opisu so razporejene kronološko, sam zapis pa je drugačen za rokopise in drugačen za tiske. Pri obeh skupinah je najprej navedena bibliografska